

Львівська
Педагогічна
Спільнота

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**ПСИХОЛОГІЯ ТА ПЕДАГОГІКА:
НЕОБХІДНІСТЬ ВПЛИВУ НАУКИ
НА РОЗВИТОК ПРАКТИКИ В УКРАЇНІ**

23–24 лютого 2018 р.

Львів

**Громадська організація
«Львівська педагогічна спільнота»**

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ

**УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Психологія та педагогіка:
необхідність впливу науки
на розвиток практики в Україні»**

23–24 лютого 2018 р.

ЧАСТИНА I

**Львів
2018**

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

Варій М. Й.
ПСИХІЧНЕ – ЦЕ ПСИХОЕНЕРГІЯ.....6

Вінник Н. Д.
РОЗВИТОК ОСОБИСТІСНОЇ ЗРІЛОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ9

Дніпрова О. А., Єрмолаєва Т. В.
ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ТА ФОРМУВАННЯ
ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ12

Іванцев Л. І.
ДО ПРОБЛЕМИ ДОСЛІЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ
РОЗГОРТАННЯ ОСОБИСТОСТІ У ПРОЦЕСІ ЗДОБУТТЯ
ВИЩОЇ ОСВІТИ15

Мазай Л. Ю.
ДО ПРОБЛЕМИ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ18

Мозговий В. І.
ОЦІНКА ВПРОВАДЖЕННЯ МОДЕЛІ
ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ ДССТ.....22

Терлецька Ю. М.
ПСИХІЧНА ДЕПРИВАЦІЯ ЛЮДИНИ:
АНАЛІЗ ДЕВІАНТНОГО ПІДХОДУ24

Швець О. М.
ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГІДНОСТІ ОСОБИСТОСТІ27

НАПРЯМ 2. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ В ОСВІТІ (ЗАГАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ, ВІКОВОЇ ТА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ІН.)

Андрійчук І. П.
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ
ПІЗНАВАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ31

Біла О. Г.
ДЕТЕРМІНАЦІЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТІВ
ЇХ ІНДИВІДУАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИМИ ВЛАСТИВОСТЯМИ34

вигляді мобільного пласти незалежної психоенергії. Сюди також належить ментально-психічне, тобто те, що передається індивіду від етносу й нації.

Зовнішнє психічне існує поза індивідом і містить психоенергію та впливає на його психіку.

Водночас індивід, відтворюючи й трансформуючи зовнішнє психічне, втілює його у свої норми поведінки, принципи, емоції, почуття, звичаї, ціннісні орієнтації, соціально-психологічні установки, відносини, діяльність, творчість тощо, тобто зовнішнє психічне може перетворитися на внутрішнє психічне.

Психоенергія, яка надходить зі зовнішнього середовища, взаємодіє із наявним психічним. Унаслідок цього накопичується інформація й енергетична потужність у психіці людини. Енергетична потужність може збільшуватися не лише внаслідок дії зовнішнього психічного, а й через дію внутрішнього психічного між собою. Лише одна неприємна або страшна думка, промайнувши в мозку, коли їй дати волю, здатна викликати цілий каскад думок, кожна з яких буде ще неприємнішою, найстрашнішою, а загалом усе завершиться зміною (збільшенням) негативного психоенергетичного потенціалу, котий може об'єктуватися у відповідні вчинки і поведінку.

Вирізняють також психічне минулого, теперішнього і майбутнього. На нашу думку, *психічне минулого* існує у вигляді психоенергії з певним змістом і псі-кодом. Саме завдяки однаковому псі-коду, приміром, етнофорів і родичів, психоенергія минулого взаємодіє з психікою людини.

Психічне теперішнього – це те, що міститься у психіці й поза нею і сформувався внаслідок впливу наявних чинників у суспільній, особистісній та особистій діяльності.

Психічне майбутнього перебуває у Всесвіті й діє через надсвідомі канали. Наголосимо, однак: у випадку отримання інформації «з майбутнього», чинник часу вислизає з-під контролю свідомості – можна цілком виразно сприйняти предмет, явище або процес, з яким доведеться зіткнутися в майбутньому.

Вінник Н. Д.
кандидат психологічних наук,
старший викладач кафедри загальної, вікової
та педагогічної психології
Київський університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

РОЗВИТОК ОСОБИСТІСНОЇ ЗРІЛОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Ідея розвитку особистості появилась у психолого-педагогічному історіогенезі багато десятиліть тому і сьогодні вже неможливо вказати її точну дату та авторство. У науково-теоретичний зміст психологічної науки надійно

увійшли судження: «особистість існує в розвитку», «основним способом буття особистості є розвиток», «особистість – це система, що розвивається», «поза розвитком особистості не існує».

Сенситивним періодом у розвитку особистісної зрілості, на нашу думку, є період юності, оскільки в цьому віці самосвідомість має найпотужніші психологічні резерви та можливості для розвитку. Таким чином, актуальність дослідження проблеми розвитку особистісної зрілості майбутнього фахівця та виявлення факторів впливу на цей процес, що виступає провідним фактором актуалізації тенденцій професійної самореалізації як вікової характеристики внутрішнього світу юнаків, не викликає сумнівів.

Теоретичний аналіз літератури показав, що особистісна зрілість включає такі важливі якості особистості як: відповідальність, самостійність, самоствердження, самоактуалізацію та ін. Про це наголошувалося в працях вітчизняних та зарубіжних вчених М. Боришевського, І. Булах, Ю. Гільбуха, Г. Костюка, Л. Овсянецької, О. Маслоу, Б. Федоришина, О. Штепи та інших авторів.

Сучасний науковий психологічний довідник зрілість визначає як досягнутий високий рівень розвитку біологічних, фізіологічних, інтелектуальних, вольових, емоційних та моральних параметрів людини [3, с. 130].

Слід зазначити, що в противагу психологічній зрілості, яка забезпечує аналіз та усвідомлення подій і явищ життя, особистісна зрілість характеризується якісно новим утворенням – здатністю до самопізнання, саморозуміння та самореалізації.

Таким чином, особистісна зрілість являє собою динамічний процес опанування нових цінностей, здійснення відповідальних виборів, безумовне прийняття інших людей, об'єктивне усвідомлення нормативно-ціннісного образу самого себе, здатність рефлексувати особистісні якості, власні вчинки та здатність до морального самоконтролю взаємодій (спілкування, взаємин, поведінки).

Оскільки все вище означене доказово обґрунтовує динамічність особистісної зрілості, то активізація становлення особистісної зрілості потребує її емпіричного дослідження. Для цього нами був модифікований та апробований опитувальник особистісної зрілості Ю. Гільбуха, який дозволив отримати дані за такими шкалами.

1. Мотивація досягнень. Дана шкала діагностує загальну спрямованість діяльності індивіда на значущі життєві цілі, прагнення до максимально повної самореалізації, самостійність, ініціативність, прагнення до лідерства, до досягнення високих результатів праці тощо.

2. Ставлення до свого «Я» («Я»-концепція). Ця шкала оцінює особистість людини за такими характеристиками зрілості, як впевненість в своїх можливостях, задоволеність своїми здібностями, темпераментом і характером, своїми знаннями, вміннями і навичками.

3. Почуття громадянського обов'язку. З цим поняттям пов'язані такі якості, як патріотизм, інтерес до суспільно-політичного життя, почуття професійної відповідальності, потреба в спілкуванні, колективізм.

4. Життєва установка. В цей вельми умовний термін вкладають такі узагальнені якості, як розуміння відносності всього суцього, перевагу інтелекту над почуттям, емоційну врівноваженість тощо.

5. Здатність до психологічної близькості з іншою людиною. У це поняття включені такі особистісні якості, як доброзичливість до людей, емпатія, вміння слухати, потреба в духовній близькості з іншими людьми.

В дослідженні взяли участь студенти 1 курсу, гуманітарного напрямку підготовки, зокрема філологи (n=98 осіб). Оцінкою особистісної зрілості служить алгебраїчна сума балів, набрана за всіма 33 питаннями тесту (до 99 балів). На рис. 1 зображено графік загальної оцінки особистісної зрілості першокурсників. Слід констатувати, що задовільний рівень особистісної зрілості (25-49 балів) мають більшість першокурсників, високий та низький рівень мають приблизно 10% студентів.

Таким чином, особистісна зрілість є виявом особистісного потенціалу і критерієм особистісного зростання людини. Головним феноменом особистісної зрілості є феномен самореалізації, зокрема професійної. Актуальною є проблема виокремлення параметрів особистісної зрілості, діагностування та своєчасної психокорекції її у майбутніх фахівців.

Перспективою нашої роботи ми бачимо дослідження даного феномену у студентів старших та випускних курсів, порівняльний аналіз та виявлення особливостей процесу становлення зрілої особистості.

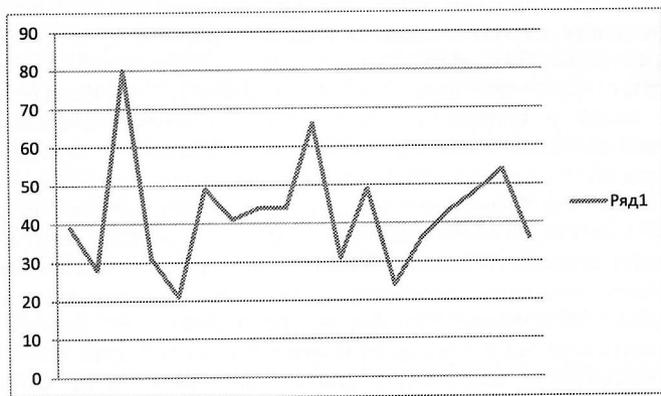

Рис. 1. Загальна оцінка особистісної зрілості майбутніх філологів

Список літератури:

1. Вінник Н.Д. До проблеми особистісної зрілості старшокласника: матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції, Київ, 17 березня 2015 р. / Інститут обдарованої дитини. Київ: ІОД, 2015. С. 3-10.
2. Гильбух Ю.З. Тест-опросник личностной зрелости: брошура. Киев: НПЦ, 1994. 24 с.

Величезний стрибок в розвитку науки і техніки, яке вчинило людство за останнє століття, відкрило нові простори для діяльності людини. Впровадження Інтернету в життя людини змінило його образ світу та мислення у міру його перебування в Інтернеті. Інтернет, через свої функціональні особливості є унікальним об'єктом, аналогія якому в природі не існує. Отже, як об'єкт унікальний, він має оригінальні властивості, що породжують певний вплив на людську психіку в процесі взаємодії людини з комп'ютером чи мобільним телефоном [1, с. 54]. Під вплив піддаються формування психічного розуму та формування цінностей у людини, за якими вона буди жити та взаємодіяти в суспільстві. Інтернет-заложність володіє ознаками інших видів залежностей, а саме: нівелиювання важливих життєвих цілей через захопленість адитивною поведінкою, руйнування стосунків особистості з іншими людьми, дратівливість адикта у відмові на критику близьких людей, почуття провини, через захопленість адитивною поведінкою, нездатність скоротити час взаємодії з об'єктом адикції. Адиктивна поведінка Інтернет-заложних виявляється у тому, що люди віддають перевагу Інтернет-мережі, та фактично починають відмовлятися від свого «реального» життя, проводячи до 18 годин на день у віртуальній реальності, а інколи навіть понад добу [3].

Одним з найбільш дискусійних у психології та психіатрії наслідків наростаючої інформатизації суспільства є Інтернет-заложний розлад (Інтернет-заложність) [2, с. 105]. Особи віком від 14 до 21 років являють собою групу ризику для розвитку такого виду адиктивної поведінки як Інтернет-заложність. [Розуму сприяє ряд факторів – широкое розповсюдження домашніх комп'ютерів,

ІНТЕРНЕТ-ЗАЛОЖНІСТЬ ТА ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЕНТАЦІЙ

Дніпрова О. А.,
кандидат медичних наук,
доцент кафедри психології та психології
Ермолаєва Т. В.,
старший викладач кафедри
педагогіки та психології
Університету імені Альфреда Нобеля
м. Дніпро, Україна

3. Дьяченко М.И., Кандыбович Л.А. Психологический словарь-справочник. – Минск: Харвест, Москва: АСТ, 2001. 576 с.
4. Столярчук О.А. Професійна самоопішка майбутнього фахівця: теорія і практика: навч.-метод. посіб. К.: Науковий світ. 2010. 103 с.